

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/612/2015
Identifikačné číslo spisu:	6812206502
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6812206502.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 4 C 269/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. decembra 2013 sp. zn. 17 Co 921/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Revúca uznesením z 18. apríla 2013 č. k. 4 C 269/2012-34 uložil žalobkyni povinnosť, aby v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia, zaplatila súdny poplatok vo výške 66 € za námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 5. decembra 2013 sp. zn. 17 Co 921/2013 odvolanie odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Vychádzal z toho, že napadnuté uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalobkyne doručené do vlastných rúk 13. júna 2013, nasledujúcim dňom začala žalobkyni plynúť odvolacia lehota, ktorej posledným dňom bol 28. jún 2013 (piatok). Odvolanie bolo ale podané po uplynutí tejto lehoty - osobne v podateľni prvostupňového súdu 1. júla 2013.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa. Navrhla, aby dovolací napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), a to z dôvodu, že odvolanie podala včas. Odvolanie nebolo podané na prvostupňovom súde osobne do podateľne ako uviedol vo svojom rozhodnutí odvolací súd, ale žalobkyňa odvolanie odovzdala na prepravu doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o., IČO: 35 825 456, so sídlom v Bratislave, Cikkerova 2, ktorej predmetom podnikania je „poskytovanie poštových služieb“, rovnako ako Slovenskej pošty, a.s.

Tejto spoločnosti odovzdala odvolanie dňa 28. júna 2013, teda v čase, keď ešte márne neuplynula lehota na podanie odvolania (§ 57 ods. 3 O.s.p.). Označená doručovateľská spoločnosť mala povinnosť podanie doručiť adresátovi, preto lehota bola zachovaná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia dovolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu dovolacieho súdu. Uznesenia dovolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolateľkou napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jej dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplyva.

S prihliadnutím na obsah dovolania žalobkyne dovolací súd osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). O prípad odňatia možnosti pred súdom konať ide tiež vtedy, ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené (R 23/1994).

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Za orgán, ktorý má povinnosť doručiť podanie v zmysle § 57 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku sa považujú aj subjekty registrované, prípadne licencované podľa zákona č. 324/2011 Z.z. (viď R 144/2014).

V preskúmvanom prípade napadla žalobkyňa prvostupňové rozhodnutie odvolaním, ktoré bolo v zmysle podacej pečiatky Okresného súdu Revúca (viď č. 1. 38 spisu) podané osobne v podateľni tohto súdu 1. júla 2013. V dovolacom konaní ale žalobkyňa tvrdí, že odvolanie podala 28. júna 2013, a to prostredníctvom obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o., predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb. K dovolaniu pripojila žalobkyňa aj fotokópie listín, ktoré údajne preukazujú včasnosť ňou podaného odvolania.

Najvyšší súd pri prvom predložení spisu na rozhodnutie o dovolaní konštatoval, že vec mu bola na rozhodnutie o dovolaní predložená predčasne - bez toho, aby súd prvého stupňa žalobkyňu vyzval na odstránenie rozporu medzi údajom o doručení odvolania vyplývajúcim zo spisu (1. júla 2013 osobne v podateľni súdu) a údajom o doručení tvrdenom žalobkyňou (28. júna 2013 prostredníctvom označenej doručovateľskej spoločnosti). Dovolací súd uviedol, že tento rozpor môže žalobkyňa odstrániť tým, že hodnoverným (objektívne preskúmateľným) spôsobom preukáže svoje tvrdenia.

Súd prvého stupňa vzhľadom na vyššie uvedené vyzval žalobkyňu, aby v lehote 10 dní zaslala súdu doklad že doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o. odovzdala v rámci zásielky č. 1551530943 i odvolanie v tejto veci a aby, uviedla v ktorom balíku bolo toto odvolanie zasielané. Táto písomná výzva najvyššieho súdu bola právnenému zástupcovi žalobkyne doručená 13. apríla 2015, žalobkyňa ale na výzvu nereagovala. Podobnú výzvu súd adresoval aj doručovateľskej spoločnosti, tá však s odvolaním sa na listové tajomstvo takýto doklad nepredložila.

Najvyšší súd zastáva názor, že bez ohľadu na to, ktorému orgánu povinnému doručiť podanie (§ 57 ods. 3 O.s.p.) odovzdal účastník svoje odvolanie, aby bolo doručené súdu, musí byť spôsobom dostatočne hodnoverným preukázané, že k tomuto odovzdaniu skutočne došlo. Pokiaľ odtlačok podacej pečiatky nasvedčuje tomu, že odvolanie bolo podané osobne v podateľni súdu, avšak účastník tvrdí, že ho na doručenie súdu odovzdal subjektu registrovanému alebo licencovanému podľa zákona č. 324/2011 Z.z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov zverejnenému Poštovým regulačným úradom v Registri poštových podnikov, súd účastníka vyzve, aby svoje tvrdenie preukázal. Ak účastník na túto výzvu nereaguje, súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu.

Keďže údaje obsiahnuté v spise vyznievajú v danom prípade v prospech záveru dovolacieho súdu o

podaní odvolania žalobkyne oneskorene (po uplynutí odvolacej lehoty) a žalobkyňa nevyužila procesnú možnosť preukázať nesprávnosť tohto záveru, dovolací súd vychádzal z údajov, ktoré žalobkyňa relevantným spôsobom nespochybnila. V nadväznosti na to dospel dovolací súd k záveru, že v preskúmvanej veci nejde o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli procesné predpoklady.

Dovolací súd, stotožňujúc sa so závermi vyjadrenými v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 28/2014 uzatvára, že súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu nielen vtedy, keď dovolateľ vôbec nereaguje na výzvu súdu smerujúcu k odstráneniu rozporov pri doručovaní, ale tiež vtedy, ak dovolateľ nepreukáže svoje dovolacie tvrdenia (v preskúmvanej veci podanie odvolania v rámci odvolacej lehoty).

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalobkyňou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyňi, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd nepriznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.